

Revista Asociației corp. did. medico-pedagogic

=====
din România
=====

Redactor - Rédacteur - Schriftleiter : Napoleon Scalat

BCU Cluj / Central University Library Cluj
La Rédaction de la Revue : Cernăuți, str. A. Gagea No. 4

Revue de l'Association du Corps didac-
tique medico-pedagogique en Roumanie

Revue des Vereines des heilpädagogischen
Lehrkörpers von Rumänien.

=====
Redacția și Administrația : Cernăuți, str. A. Gagea No 4.

Anul III. Nr. 9—10

Noemvrie—Decemvrie 1933

=====
Tiparul Institutului de orbi și surdo-muși „Regina Maria”, Cernăuți

INȘTIINȚARE.

În una din ședințele recente ale Asociației Corpului did. medico-pedagogic din România, cu sediul în Cernăuți, s'a adus în discuție următoarea chestiune : „Ținerea unui congres general a Corpului didactic, dela toate institutele de orbi și surdo-muți, delibi mentali și anormali morali din țară“.

Prin acest congres urmărit de asociație s'a avut în vedere următoarele :

1. Cunoașterea mai pe larg a problemei acestui învățământ de către organele superioare școlare și importanța sa din punct de vedere moral, social și cultural.

2. Exprimarea doleanțelor a distinsiilor colegi cu experiență în această materie, către organele competente, în folosul acestor instituții și a acestor mii de copii suferinzi. BCU Cluj / Central University Library Cluj

3. Centralizarea acestor institute sub o singură direcție, ori de ce minister ar depinde, pentru a fi un singur plan de lucru și organizare.

4. Cunoașterea reciprocă a diferitelor metode de învățământ practicate în aceste instituții și rezultatele obținute.

5. Formarea personalului didactic cu instruire specială, pentru aceste instituții.

Aducând aceasta la cunoștința colegilor, îi rugăm a-și da părerile lor, având la dispoziție inserarea în coloanele revistei noastre.

Timpul nu s'a fixat și nici locul.

Credem însă că cel mai potrivit ar fi ca să se țină la București sau Cluj și la finele anului școlar.

Redacția.

Metoda Malisch.

Traducere de Ecat. R. Barbu.

(Urmare din n-rele 7—8 1933).

Că diferiți alți colegi specialiști germani erau de părere că Malisch excludea orice exercitare de sunete deosebite, reiese și din „Scrisoare deschisă către d. Malisch“ a d-rului Reich, în care acesta îl întrebă: „Vrei d-ta ca metoda veche să fie aruncată cu totul într'adevăr la coș? Vrei d-ta asemenea ca niciodată să nu ne mai ajutăm de sunete izolate spre îndreptarea vorbirii? Cum înlăturați D-v. asemenea greșeli? Cum tratați D-v. sunetele grele de ex. „r“?”

Nu mult înainte morții sale, așa mărturisește și d-rul Zillmann, i-a explicat Malisch, „că el în cei trei ani din urmă n'a mai exercitat nici un singur sunet izolat“.

În aceasta văd eu un punct slab din Sistemul Malisch sau cel puțin din severa Sistemă Malisch. Trebuie să i-se fi întâmplat și lui Malisch ca dezvoltarea câte unui sunet în legătură cu alte sunete, să-i fi făcut greutăți mari și cu desăvârșire de neînvins. Aceasta reiese chiar din scrierile sale, între altele acolo unde el vorbește de producerea lui r din limbă. Pentruce dar, așa mă întreb eu, cel puțin într'un caz ca acesta, dacă orice îndreptare este de așteptat dela metoda analitică, pentruce acest sunet să nu se desvolte după vechea metodă atât de probată. Astfel de exerciții foarte rare a unor sunete izolate nu ar fi vălămat prea mult rezultatele muncii sale. Din contră le-ar fi favorizat. ¹¹⁾

O a patra observare, care asemenea arată caracterul particular al Metodei Malisch. La congresul asociației învățătorilor de surdo-muți dela Würzburg, 1912, învățătorul Kraft dela Königsberg a ținut o conferință, în care susține că copilul surdomut să fie conștient, la dezvoltarea sunetelor și vorbirii, de poziția clară și mișcarea organelor sale de vorbire. Perceperea

feluritelor pozițiuni și mișcări, totalității impresiilor acestea pricinuite prin vorbire, le dă el numirea, în loc de senzații ale vorbirii: a percepții alé vorbirii. De acestea, zice el, trebuie să-și aducă aminte copilul surdo-mut ca să poată vorbi clar, tehnic și deslușit. El numește senzațiile vorbirii chiar suporturile, purtătoarele reprezentării sunetelor și cuvintelor. Ele înlocuiesc la surdo-muți imaginile vorbirii care se imprimă pe creier la cei cari aud. ¹²⁾

Asupra acestei afirmații s'a desfășurat o violentă, foarte interesantă și lungă discuție între Malisch, Lackmann, Hirsch ș. a. ¹³⁾ Cu această ocazie a fost spus de Malisch ceva adânc înțemeiat. Așa între altele:

Surdo-mutul nu este conștient de toate mișcărilor care constituiesc exprimarea unei vorbe, nici chiar de mișcărilor organelor vorbirii care au ca urmare producerea unui singur sunet de ex. la dezvoltarea sunetului p; copilul vede sau simte îndeajuns mișcarea buzelor, strângerea lor, explozia respirației. Inșă de celelalte mișcări, închiderea canalelor nasale, tragerea înceată îndărăt a părții moi a cerului gurii, poziția coardelor vocale etc. n'au nici o cunoștință. Aceste mișcări nu stau nicidecum sub stăpânirea voinței sale.

Toate acestea sunt încă mai adevărate în ce privește mișcărilor trebuitoare pentru pronunțarea unei vorbe. Cum poate cineva să fie conștient la toate mișcărilor — sunt peste 30-40, — toate cerute pentru rostirea unui cuvânt „Strumpf“ (ciorap)? Vorba constă din mai multe sunete. Fiecare sunet cere un număr de mișcări ale organelor vorbirii, cari mișcări sunt cu totul altele când sunetul este în legătură decât când îl pronunțăm izolat. „Senzația vorbirii pentru sunete izolate nu coincide niciodată cu sunetele corespunzătoare așezate în cuvinte“ spune el cu dreptate.

Cum poate cineva să afirme atunci, că un surdo-mut trebuie neapărat să-și amintească cu vioiciune toate mișcărilor organelor vorbirii ca să poată exprima tehnic și cu graiu curat un sunet sau un cuvânt, sau că amintirea acestor mișcări să fie de o așa mare importanță pentru o bună „repețire“.

Mai departe cum poate cineva să afirme că senzațiile vorbirii sunt pentru surdo-mut cel mai bun mijloc de control al propriei sale vorbiri?

Singurul controlor adevărat, spune el, atâta vreme cât surdo-mutul urmează la școală este urechea învățătorului său și dacă un surdo-mut care vorbește rău este odată eliberat sau nu mai este sub supravegherea controlorului său atunci vorbirea tehnică și clară este pentru el o chestie pierdută fără speranță. Senzațiile (vorbirii) sale nu-i vor mai oferi atunci nici cel mai mic sprijin pentru întreprinderea vorbirii sale.

2. Malisch nu poate să admită că senzațiile vorbirii în ce privește pe surdo-mut pot fi considerate ca purtătoare a gândurilor și reprezentărilor sale verbale, că ele sunt pentru el ceea ce sunt imaginile sonore pentru cel care aude. El este de părere, că în general și în mod sigur cei complect surzi, cari au numai ochi pentru senzațiile vorbirii gândesc în imagini optice, scrise și în înfățișările gurii. 14)

3. El nu tăgăduiește, din contră concede bucuros că surdo-muții capătă impresii simțite și în acest mod singuratic, le devin conștiente pozițiile și mișcările organelor vorbirii, senzații aperate de noi în mod inconștient. El însuși întrebunțează fel de fel de ajutoare în articulație spre a îndrepta sunetele false sau a desvolta câte un sunet pe care n-a putut să-l obțină exclusiv prin imitație reflexă. Lasă între altele să se simtă vibrația buzelor, a laringelui, a nărilor, face mare uz de oglindă pentru rotunjirea buzelor școlariilor și pe cât de mult posibil face aperateută poziția limbii. Natural, spune el, școlarii vor deveni conștienți asupra acestora dar cu cât mai puțin se întâmplă aceasta și cu cât mai puțin se gândesc în vorbirea lor la poziția, mișcările și impresia organelor de vorbire, cu atât le va reuși să vorbească mai bine și mai devreme. 15). Căci prin aceasta atenția lor, atât de trebuitoare ca să-și exprime gândurile, va fi foarte deviată. 16) (În loc de a se gândi mereu la poziția și mișcările organelor vorbirii se vor gândi la ce au de spus. Dacă o mamă, spune el, va face iarăș și iarăș atent pe copilul său la primele încercări de pași, cum să-și mute un picior dinaintea altuia și i-ar pretinde copilului să fie conștient la fiecare ridicătură de picior și la fiecare călcătură atunci ar fi nu numai să-l întârzieze ci chiar să-l oprească în mod simțitor de a învăța să meargă, ba încă ar pregăti copilului său întâmplări dureroase.

Așa dar — încheie el — la o parte cu construcțiile conștiente chiar la începutul învățământului vorbirii. Noi tre-

buie să năzuim la aceasta, spune el, să facem vorbirea surdo-mușilor, cum e cazul și celor cu auz. să devie o executare autotomată și vom ajunge la aceasta mult mai bine prin imitație reflexă: astfel ca prin aceasta să învățăm pe școlari să cetească depe buze vorbirea întreagă asociată cât se poate de strâns cu ideia și forma scrisă, așa ca vederea gurii și a formei scrise să deștepte nemijlocit ideia (noțiunea) și invers idea, (să deștepte) imaginea gurii și a formei scrise fără multa osteneală. Acesta este fundamentul, ființa învățământului meu.

* *
* *

UN NOU MANUAL ROMÂNESC DE SURDO-PEDAGOGIE.

D-l profesor Dimitrie Rusceac, directorul Institutului de orbi și surdo-muși din Cernăuți, a scos de sub tipar manualul „Inițierea surdo-mușilor n limbajul auditiv“, o vastă lucrare, ce poartă subtitlul: „Cum putem învăța pe surdo-muși să vorbească cu graiu viu“. Tipărit pe 300 pagini și având 165 figuri și 8 tabele în text, noul manual românesc de surdo-pedagogie este o lucrare, ce se adresează înainte de toate profesorului de surdo-muși, apoi părinților cari au de îngrijit de copii surdo-muși; însă nu mai puțin, lucrarea este destinată și marelui public profan în ale surdo-pedagogiei.

Aparația unui bun manual românesc de surdo-pedagogie este un eveniment cultural, ce nu se poate trece cu vederea. Scriem deci aceste rânduri sub impresia lecturii manualului, ce constituie fructul unei experiențe surdo-didactice necontestate.

După o muncă intensă și meticuloasă, autorul reușește să claseze într'un volum de 300 pagini diversele probleme surdo-pedagogice, sistematizând tot acest vast material și alcătuiind o carte de o claritate și precizie, care va fi apreciată de toți oamenii de specialitate. Este destul să amintim capitolele extrem de importante care sunt următoarele: 1. Surdo-mutul și limbajul auditiv; 2. Limbajul mimic al surdo-mușilor; 3. Învățământul articulației la surdo-muși; 4. Un curs de articulație, cetire pe buze, scriere și cetire obișnuită, la surdo-muși; 5. Învățământul limbii la surdo-muși și 6. Curs începător de limbă pentru surdo-muși. Am amintit aceste capitole ca să se vadă ce mare interes prezintă acest manual pentru profesorul de surdo-muși.

În capitolul întâiu, autorul se ocupă de „copilul surdo-mut“ și de „limbajul auditiv“, arătând condițiunile sub cari copilul lipsit de auz învață să vorbească cu graiu viu. Este o incursiune în „domeniul“ limbajului sonor, pe

care caută să-l cucerească cu tot dreptul și „surdo-mutul“. În capitolul următor, autorul tratează amplu și competent „limbajul mimic al surdo-muților“. Puțini dintre intelectualii noștri au avut plăcerea să citească în românește ceva despre limbajul mimic al surdo-muților și mai cu seamă, foarte puțini s'au ocupat de acest limbaj. Este deci dela sine înțeles, că studiul acestui limbaj, trebuie să intereseze deopotrivă pe profesorul de surdo-muți, pe juristul care are în fața lui surdo-muți delicvenți, pe părinții, care au copii surdo-muți, și în fine pe marele public profan în ale surdo-pedagogiei.

În capitolul al treilea, autorul tratează următoarele probleme : Organele vorbirii, ordinea de urmat la predarea sunetelor vorbite în clasa întâia de surdo-muți, fonetica și indicații metodice ; consonantele p—t—c, provocarea vocii, vocalele a—o—u, consonantele f—s—ș, b—d—g, m—n—ng, h—l—r, vocalele a—e—i, a—ă—â ; consonantele semi-ocluzive ț (țș), ce (țșe), ci (țși), ge (dge), gi, (dgi), consonantele ocluzive, che, chi, ghe, ghi, baza de articulație pentru limba română, descompunerea în vorbire, interpunctiunea grafică și verbală, diftongii și vocalele în hiat, reunirea sunetelor în genere și împreunarea consonanțelor în grupuri. În acest capitol ni se arată cum se predă copiilor surdo-muți „articulația“ sonurilor limbii. Capitolul următor nu e decât un sistematic „curs de articulație, cefire pe buze, scirere și cefire obișnuită“. Ambele capitole nu fac decât să învedereze vastele cunoștințe și experiențe surdo-didactice ale autorului, care aduce una din cele mai frumoase contribuțiuni la demutizarea surdo-muților din România, prin publicarea materiei privitoare la mișcările și mișcările lipsite de auz în „roștirea“ sonurilor limbii articulate. Tot ceea ce e scris în ambele articole este de un real folos tuturor profesorilor de surdo-muți.

În capitolul al cincilea, autorul se ocupă de următoarele : Silaba, melodia și dinamica limbii în serviciul educației vorbirii, învățământul inițial de limba la surdo-muți, cuvântul, propozițiunea, fundamentarea psihologică a învățământului limbii la surdo-muți și metoda învățământului limbii la surdo-muți. Acest capitol îl va interesa în aceeași măsură pe lingvist, ca și pe psiholog și pedagog. În acest capitol, profesorul de surdo-muți va găsi fundamentarea psihologică a învățământului limbii la surdo-muți, cu indicarea metodelor practicate de psihologia modernă.

Lucrarea d-lui Dimitrie Rusceac, este o carte de specialitate, unică în felul ei în publicistica românească. Cu o expunere clară, un stil curgător, un aspect îngrijit, însoțit de figuri și tabele, lucrarea trece prin toate chestiunile ce interesează înțierea surdo-muților în limbajul auditiv. Cu toată grijă, munca intelectuală și sacrificiul material, autorul a reușit să redea în modul cel mai complet o lucrare de incontestabilă valoare, ce nu exista până acum în limba românească. Nu putem găsi decât cuvinte le laudă pentru acest nou manual românesc de surdo-pedagogie, care stă cu cinste alături de similarele lucrări străine. Recomandăm deci în modul cel mai călduros acest manual, fiind el de cel mai mare folos tuturor, care se ocupă de copiii surdo-muți.

I. P. DOMEȚIAN.

Evoluția intereselor la copiii surdo-muți.

În privința acestei chestiuni la copii în general*), s'au făcut numeroase cercetări și s'au tipărit multe studii interesante. Aceste cercetări sistematice s'au făcut asupra a mii de copii și tineri de diferite vârste. Amintesc aci și tabloul interesant pe care ni-l prezintă Ferrière¹⁾, în care arată funcțiunile predominante la diferite vârste ale copilului în paralelă cu evoluția umanității, după legea biogenetică.

Deasemenea și psihologul Young ajunge la constatări asemănătoare, în ceiace privește paralelismul între dezvoltarea ființei individuale și evoluția umanității.

În afară de acești autori, mai amintesc cercetările făcute de Decroly în Belgia, Maria Montessori în Italia, Stern, Giese, Meumann, etc., în Germania.

Datele, pe cari le căpătăm din studiile făcute de psihologi și pedagogi sunt incontestabil destul de interesante, dar este nevoie ca fiecare educător al copiilor surdo-muți să facă cercetări personale asupra elevilor, pe cari îi educă. Aceste cercetări se fac de obicei pe baza unor fișe. Dau aci o fișe de observare, după Mittenzwey²⁾, cea mai potrivită pentru școlile de surdo-muți.

FIȘĂ DE OBSERVAȚIE.

a elevului născut la în comuna
jud. . . clasa . . . școala de surdo-muți din com. jud.

I. Casa părintească: 1. ocupația tatălui (a mamei) ?
2. Câți frați și câte surori ? 3. Sunt persoane anormale între rudele sale ? 4. Starea familiei înlesnește sau împiedică acțiunea școlii ?

II. Dezvoltarea corporală: 1. Este copilul sănătos în general ? 2. Are oarecari defecte corporale sau de simțuri (auz, văz, miros, tact, etc) ?

*) Vezi V. C. Petrescu Fundamentul psihologic al școlii active.

¹⁾ Ad. Ferrière L'école active. Vol. II. Pag. 258.

²⁾ Mittenzwey. Die Pflege der Individualität.

III. Lucrările școlare în general : 1. Sunt ele bune la toate materiile de învățământ sau numai la unele ? 2. La cari materii sunt bune și la cari slabe ? 3. Activitățile productive se întemeiază pe silință sau pe o dotare deosebită la diferite obiecte — sau se sprijină pe ambele în mod egal ?

IV. Desvoltarea sufletească : 1. Puterea de adaptare și de inhibiție : a) Este copilul în stare să se adapteze ușor sau greu la o nouă situație, la un nou obiect, joc, învățător, etc ? b) Pe ce se întemeiază încetineale ? (provine ea din pricina prea marelui prevederi sau o indolenții din naștere ?)

2. Atenția : a) Se poate așăta ușor la lecție sau la alte impresii în afară de ea ? b) Este în stare să fie îndreptată mult timp și intensiv asupra acelorăși obiecte sau poate fi ușor distrată (de sgomotul din clasă, depe stradă, etc) ?

3. Oboseala : a) Obosește ușor sau greu (la gimnastică, la socoteli, la eiferite obiecte de învățământ, etc) ? b) Când vine oboseala, munca sa încetinește numai sau este și mai rea calitativ (la dictat, teme, socotit, etc) ? c) Se reface copilul repede sau încet prin pauze, vacanță, etc) ?

4. Puterea de observare : a) Face copilul observații numeroase și multilaterale ? b) Observă el de sine stătător sau trebuie ajutat ?

5. Memoria ; a) Preferă memorizarea nemijlocită din școală sau memorizarea mijlocită prin carte acasă ? b) Reține ușor, greu sau mijlociu ? c) Invață mecanic sau logic ? d) Memoria este durabilă ? e) Este credincioasă ? f) Este cuprinzătoare sau se mărginește numai la anumite materii (numere, nume, persoane, localități, culori, forme, etc) ?

6. Fantazia : a) Puternică sau slabă (în povestiri, desemn, jucuri, compuneri ? b) Cum ce manifestă fantazia în lecturi, joc, desemn, etc ?

7. Gândirea : a) Înțelege copilul repede sau încet ? b) Se oprește la amănunte sau se ridică repede la ideile principale ? c) Este în stare să judece de sine stătător ? d) Este capabil de autocritică ?

8. Limbajul : a) E bogat sau sărac în cuvinte și expresii ? b) Are un limbaj curgător sau se exprimă greu ?

9. Viața sentimentelor și a voinței : a) Are un temperament

vioi sau flegmatic? b) Stăruitor la lucru (folosul, plăcerea, etc.)
d) Cum se manifestă în mijlocul conșcolarilor săi (gata de ajutor, supărăcios, poruncitor, îi place sau nu să șeadă singur, dacă are buni prieteni, etc).

10. Talente și interese deosebite: Se va nota dacă copilul are vreun talent deosebit sau vreun interes mai accentuat pentru unele ocupații.

Rămâne ca și asupra individualității copiilor surdo-muți din țara noastră să se facă cercetări sistematice. De aceea am dat și tabloul de mai sus, cu scopul să se aplice în institutele noastre de surdo-muți.

Prof. F. Marcino v s c h i.

* * *

Domeniul anormalilor - mentali

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Insuficiența mentală

de Dr. I. St. Furtună.

Nu sunt două ființe omenești în lume, care să se asemene absolut. Nimic nu este egal în natură, nici printre animale, nici printre oameni, nici printre vegetale, nici printre arbori, fiindcă toate ființele sunt create cu număr și intensitate de vibrații diferite.

Mania egalitară care stăpânește unele grupe politice, este o deformare gravă a spiritului omenesc, care năzuește să ruineze civilizația umană, printr'o deformare colectivă.

Dar mania egalitară a cuprins și spiritele mai echilibrate, din cauza licitațiilor politice. Astfel oamenii cu răspunderi în Stat preconizează Școala unică. Ei ori nu știu, ori nu vor să țină seamă, că cele mai remarcabile lucrări recente de psihologie —, care s'au consacrat studiului pedagogiei științifice — demonstrează că nu există absolut nici o egalitate în dispozițiunile psihice ale copiilor față de disciplinele intelectuale ce le impunem.

Se știe de foarte mult timp, că fiecare copil se naște cu o sumă de dispoziții proprii, psihice și intelectuale, care-i sunt absolut personale, sădite în ființa sa, prin amestecul complex al numeroșilor săi strămoși, un fel de caleidoscop cristalizat de diversitatea ascendenților pe care îi rezumă un copil.

Moștenirea aceasta, așa de complicată, este poate, lucrul cel mai neexplicabil și mai surprinzător din lume. Vedem adesea cum fiul unui bărbat sănătos, onest și genial, și al unei femei sănătoase, oneste și inteligentă, poate fi o ființă degenerată.

Pedagogia contemporană, în urma cercetărilor psihiatrice, a adus metode noi pentru examinarea capacității intelectuale a copilului. Ea spune că este fals, absurd, nebunesc, primejdios, de a voi, stupidul spirit de sistemă, să se impună aceleași reguli tuturor copiilor,

Clasificarea, naivă, și simplistă, a tuturor copiilor în elemente dornice de a fi incurajate, și în elemente leneșe, cari nu merită decât numai pedepse, și-a trăit traiul: ea nu mai viețuiește decât în cerbrația sălbăteacă a unor belferi-profesori.

Acești satrapi, groaza copilașilor, nu pot înțelege că printre copii leneși, sunt foarte mulți purtători de vegetații adenoide, de apendicita cronică, de insuficiența tiroidiană, suferă mereu de autointoxicație intestinală, sau carențe alimentare, etc. etc. Toate aceste stări patologice au influențe considerabile asupra dezvoltării și funcțiunilor cerebrale ale copilului. Din cauza lor și a tarelor ereditare, se constată inaptitudinea la atenție, versatilitatea, absența de memorie, lipsa de voință, indiferența, infantilismul cronic, (apucături copilărești permanente),

Părinții și instituțiile, care se încăpăținează a pedepsi sever pe asemenea nefericiți copii sunt pur și simplu niște sălbateci ignoranți. Nu se obține nimic astfel; din potrivă, priceperea ce o mai au îi împinge la și-retenie și la revoltă. Mai târziu încep să mărească numărul destul de considerabil al derbedeilor, al gunoaielor sociale, care se alătură grupărilor politice haotice.

Datoria celor cari îngrijesc, cresc sau instruesc asemenea copii, este ca să consulte medici competenți, specializați. Ei vor face repetate examinări și au să găsească cauzele nenorocirilor abătute asupra acestor copilași.

În afară de marea grupă a copiilor insuficienți mentali, din cauza leziunilor și a turburărilor în secrețiunile interne, este o altă grupă la care nu se constată asemenea stări patologice, dar la care suntem siliți să admitem leziuni și turburări cerebrale.

Anchetele făcute de specialiști, în alte țări, arată că numărul acestor din urmă este format de copii din toate clasele sociale. Ei trec prin școli, dar continuă a fi needucabili prin metodele aplicate generalității copiilor. Varietatea acestor degenerații este imensă. Printre aceștia, idiotii sunt cei mai puțin numeroși. Majoritatea au creier incomplet dar nu lipsit de acele calități aparente ce pot da iluzia că sunt expresia unor modalități de caracter.

Dr. Andre Collin, unul din marii observatori ai acestor tipuri, spune că stările lor intelectuale dau de gândit mult. Așa un tânăr blond și timid, cu o memorie minunată, trecând examenele cu succes, era incapabil să se poată îmbrăca singur; trebuia ca dimineața să i se pună banii separat în diferite plicuri: pentru trăsuri, pentru mese, pentru cumpărături, etc. — O

tânără, bună lucrătoare, apatică, timidă, incapabilă să-și caute singură de lucru, și având, nu era în stare să ceară dreptul său. — Nu mai trăia împreună cu mama sa; la moartea mamei sale este incapabilă să-și caute de nevoile sale și se lasă pradă foamei, etc.

Există un mare număr de tineri, inteligenți, culti, lipsiți de voință și de inițiativă, ca și de ambițiune, putând săvârși miracole de activități utile, sunt sclavi ai plăcerilor imediate, ai recreațiilor, și-și pierd tinerețea și viața duși de nas de femei leneșe, inculte, ori de petreceri.

Statele Unite și Belgia, sunt țările care fac mai mult pentru educația copiilor întârziați. Au înființat azile-școli speciale, societăți de protecțiune, plasamente familiale, etc.

Nici un rezultat nu se poate obține, dacă nu este izolat copilul. Nici o educație fericită nu este posibilă dacă copilul insuficient mental este crescut cu camarazi. Marea nenorocire a oamenilor strămtorați, care au aseamenea copii, este că sunt nevoiți, să-i lase în seama maidanelor și a camarazilor. Pentru asemenea copii trebuiesc înființate stabilimente speciale, jumătate azil, jumătate școli, puse sub direcția și supravegherea medicilor specializați.

Pentru adulți cari continuă a fi victimele insuficienței mentale, problema este turburătoare. Nefiind alienați, ei nu pot fi internați și educați. Inșă trebuie să fie puși sub dispoziții legislative speciale, cum ar fi: prelungirea minorității lor legale: punerea sub tutelă pronunțată de Tribunal și revizuită la fiecare cinci ani; asigurarea întreținerii și o supraveghere.

Reprodus din Revista „Sănătatea“
No. 17—18 din Noembrie 1933.

* * *

Adevărații deficienți.

Arierării mentali.

Această denumire de grupă a cazurilor de gravitate foarte diferențiată, începe cu idioții cei mai pronunțați din azile, până la simplii arierări intelectuali, perfect educabili.

1°. Idioții.

Noi îi cităm pentru a-i elimina.

Copil idiot, este acela care nu poate că comunice cu semenii săi prin vorbire. Nu poate să-și utilizeze limba, nu poate înțelege limba altuia și e lipsit de integritatea auditivei sale.

El învață greu a merge, a mânca și prezintă o stare avansată de decădere intelectuală și fizică. La el nici o trăsătură de inteligență, de atenție sau sentimente.

Privirea îi este năucă. Copilul idiot nu recunoaște nimic.

Câteodată, idioția este mai puțin pronunțată; copilul poate să-și dobândească câteva cunoștințe, poate reține ceva în memorie și poate să-și utilizeze limba.

2°. Imbecilii.

Copilul imbecil, diferă profund de cel idiot. La idiot într'adevăr se găsesc întotdeauna leziuni organice, de cele mai adesea ori, foarte grave.

Din contra, la imbecil, nu există în general leziuni; sau dacă ele se găsesc, ele sunt foarte ușoare.

Imbecilitatea, spun psihiatrui, se datorește mai curând unei turburări funcționale a centrilor nervoși.

Aceasta este treapta inferioară a debilității mentale.

Imbecilul are o inteligență rudimentară și o atenție scăzută, Judecata și raționamentul sunt false.

Imbecilul nu poate să-și dobândească scrierea, nu poate să învețe a ceti.

El nu depășește vârsta mentală de 7 ani.

3°. Arierații intelectuali.

a) Arierații intelectuali, simpli sau simpli întârziați, sunt copiii care prezintă o creștere intelectuală ce nu corespunde vârstei lor adevărate, atunci când o rațiune de școlaritate incompletă sau rău condusă, nu explică această întârziere.

Această întârziere simplă, esențialmente, a fost bine studiată de către Collin.

Pronosticul este și mai puțin sever, mai ales dacă părinții conștienți, au posibilitatea de a încredința copilul educatorilor specialiști, cari îi vor scoate această întârziere.

Cuvântul întârziat (retardé) convine mai bine la avizul nostru în acest caz, decât cuvântul înapoiat (arriéré).

b) Arierații intelectuali prin instabilitate fără debilitate.

Instabilitatea copilului, poate să ne desvelească foarte

multe. Copilul turbulent nu poate sta locului, el lovește totul și își schimbă jocul fără încetare.

Devenit mânios el este incapabil de a-și fixa atenția asupra unui lucru; el este nedisciplinat și zgomotos.

Mai târziu, el își schimbă încontinuu meseria, profesiunea și nu poate să se fixeze nici într-o parte.

c) Arierajii intelectuali prin turburări a caracterului sau paranoicii.

La acești copii, judecata este deviată.

Paranoicul egocentric, raportează totul la persoana sa; el este vanitos și neîncrezător.

Este un rău elev; niciodată satisfăcut de notele sale, mitoman pervers, și adesea el seamănă revolta în clasa sa, făcând să se nască disenteimente de supărare între părinții săi prea creduli și profesori.

Devenit adult, paranoicul face viața imposibilă acelor din jurul lui, prin recalcfiranța, neîncrederea și orgoliul său.

Alături de paranoici, trebuie de citat încă turburările epileptice determinând la copiii atinși de epilepsie, reacțiuni impulsive și violente.

d) În fine înapoierea poate să fie acompaniată de perversiune instinctivă sau dobândită.

Copiii atinși de această afecțiune trebuie puși în azile speciale, din cauza pericolului ce l-ar prezenta pentru societate.

* * *

Rezum într'un tablou synoptic, cazurile de arierajie intelectuală.

I. Falșii deficienți, întârziatii provizori.

1. Printr'o frecventare școlară insuficientă.

a) Prin urmarea greșelilor părinților.

c) În urma sănătății precare a copiilor ce-i împedică de a frecventa școala.

2. Prin insuficiența lucrului școlar.

Școlarii leniși sau bolnavi.

a) Insuficiențe glandurale.

b) Copii cu vegetații adenoide.

c) Copii atinși de dysmorphose facio-cranio-vertebrală.

d) Copii prezentând mari mase de ganglioni tracheo-bronchivi.

e) Copii având turburări psihice relicvate de o encephalită letargică sau de o meningită cerebro spinală.

3. Prin turburările caracterului.

Copii patologici emotivi.

4. În urma unei rele îndrumări a profesorului, insuficient instruit în psihologia copilului.

5. În urma unei instrucții rău conduse.

II. Adevărații deficienți, arierăți mintali.

1°. Idioții ineducabili.

2°. Imbecilii.

3°. Arierății intelectuali.

a) Arierății (simpli sau mai bine simpli întârziați.

b) Arierății intelectuali prin instabilitate.

c) Arierății perveși.

D. D. Scorpan.

BCU Cluj / Central Uni Institutul de Educație Cernăuți.

* * *

Întârzieri pedagogice, prin turburările caracterului.

Copii emotivi.

Emoția constituțională, se traduce la școlar prin aceea că e atins de o timiditate excesivă.

Copilul, atunci când știe chiar bine lecția sa, nu poate s'o spună. El tace, sau vorbește așa de nedistinct, că profesorul se plânge că nu-l aude și nu-l înțelege.

După câteva încercări, după câteva încurajări, făcute în acest sens, profesorul se descurajează, nu-l mai întreabă sau îi pune invariabil o notă rea.

Dacă copilul nu se descurajează, va fi frapat de disproporția dintre notele bune ce le-a obținut la temele scrise și notele rele dela întrebările orale.

Această stare de lucruri nu trebuie să lipsească, de a atrage atenția atât profesorilor cât și părinților.

Sunt mulți copii inteligenți, cari posedă materia, știu bine lecțiile, dar ajungând în fața profesorilor sau a unor persoane străine, fiind cuprinși de o timiditate excesivă, devin emotivi confuzi în exprimare și vorba atât de sacadată și încâlcită, încât devin neînțeleși.

Acești copii, trebuie să fie încurajați, îndrumați și să li se inspire o încredere și o stăpânire de sine, care să le înlăture defectul în cauză.

Dacă profesorii cari dau peste acești elevi, îi vor înțelega, îi vor încuraja mereu având răbdarea și tactul cuvenit, atunci vor ajunge prin a triumfa asupra timidității excesive ce o aveau asemenea copii.

În cazul contrar și cu repercursiuni destul de grave, elevii demoralizați prin note rele sau atitudinea de comportare a profesorului, îi aduce în stare de a nu mai lucra, rămân printre elevii răi ai clasei, punându-i din ce în ce întârziere și inferioritate, până ce ajung acolo că nu mai pot urma clasa.

D. D. Scorpan.

Domeniul anormalilor morali

Fișa doctorului Naville

Copii întârziați sau anormali.

Data

Școala de Anul Clasa

Numele și pronumele

Data și locul nașterii
Confesiunea
Profesiunea tatălui (eventual și a mamei)
Naționalitatea tatălui (eventual și a mamei)
Adresa părinților
Adresa copilului

Copilul are el părinți, voește să șează la ei?
Sunt ei sănătoși, bolnavi și de ce?
Are el frați și surori? Sunt ei sănătoși?
Urmează ei la școli?
La care școli și în ce clase?
A pierdut el părinții săi, sau frați și surori și de ce?
Este el cel mai mare sau mai tânăr?
Copilul trăiește în condițiuni igienice (hrană îmbrăcăminte, îngrijire) și în ce mediu moral?
Părinții săi îl ajută la progresul școlar sau îl ajută la educația morală?
În ce sens lasă de dorit?
Locuința?
Condițiuni de avere și venituri?
Este el întrebuințat la munci în afară de școală?

Descrierea pe scurt o desvoltării afective și a caracterului copilului
Este el încet, apatic, nehoțărît, somnolent, blând, liniștit, trist?
Afectuos, timid, sociabil, bun, îngrijit, silitor, leneș, laș, curajos, fricos?
Curat, deschis, sensibil, atent, distrat, vioi, agitat, violent, vesel, perseverent, hoțărît, bucuros, obrasnic, irascibil, uzal, bruscător, brutal, nestabil, nerăbdător, schimbător, desordonat, murdar, nervos, singuratic, nesociabil, închis, neîncrezător, recalitrant, minciunos, vanitos, vicios, fals, minșitor sau lingușitor, batjocoritor, sugestibil, sensibil sau indeferent la laude sau doJane, la exemplele bune sau rele?

Care este conduita sa în clasă; trebuie de luat măsuri speciale împotriva lui?

Anturajul său, este el într'o oarecare măsură vătămător sau periculos?

Dacă râzi de el, cum se comportă?

Conduita sa în stradă este incorectă și în ce constă (perversitate sexuală)?

Indisciplină, vagabondaj, furtișag?

Cum se comportă el acasă?

Li poți încredința lui comisioane, mesagii, un lucru ușor? . . .

Poate el să circule în oraș?

Poate să-și facă toaleta și să mănânce singur?

Are el aptitudini, ocupațiuni, aplicări și gusturi particulare sau special dezvoltate în afară de vârsta sa?

Are el trăsături speciale de caracter bun sau rău și sentimente particulare față de camarazi, profesori, de familia sa? . .

E lipsit de iubire, de atașament, imperfecțiuni morale, instincte distructive, acte impulsive, violente, accese de furie, de violență, înclinări periculoase, incorigibilitate, insociabilitate, idei de neîncredere sau de persecuție?

Are el perioade în timpul cărora, el nu este ca de obicei? . .

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Descrierea pe scurt a dezvoltării intelectuale?

Copilul a fost deja tratat special pentru turburările pe care le prezintă, de cine și cu ce succes?

A primit el un învățământ regulat, de când, în care școală? . .

Progresează, staționează sau regrsează?

Este el silitor?

Dă dovadă de memorie, auditivă sau vizuală?

Este atent? Atenția sa se menține sau se epuizează repede? .

Obosește repede? Care sunt simptomele?

Întârzierea școlară este gravă, ușoară sau deloc? În câți ani poate fi readus la nivelul comun

Se află ramuri pentru care copilul nu este întârziat și pentru care el are însuși ușurătate (lectură, ortografie, calcul, munci manuale)?

Care branșe sunt mai puțin în întârziere?

Știe el să adune și să scadă câteva numere?

Știe el să înmulțească și să împărțească câteva numere? . . .

Știe el să socoteală curent cu monezile actuale?

Ce dictate poate face el?

Poate face o copiere a unui text ușor?

Cum citește el? (lectură în ceață, silacizată, sacadată, curgătoare, expresivă?)

Face el bine gimnastica (ușurătate musculară, stângăcie, frică)?

Face dovadă de capacitate practică în lucrările manuale și în afară de școală (adresare, decider, voință, perseverență, interes, inițiativă, sens estetic, spirit de ordine și de judecată, atenție, imaginație)?

Ce calități sau lacune relevați în timpul lecțiilor sau a conversațiilor?

În conversația sa și în compozițiile sale (inteligență, spirit de observare, memorie, imaginație, raționament, bun simț, rezonabilitate, orientare în timp, în spațiu, sensibilitate, morală, calități sufletești, interes, vioiciune de spirit, curiositate, etc.)?

Recunoaște formele, culorile, vocile, ritmul?

Obiectele ce le atinge?

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Scrierea prezintă un caracter particular (dă un semn de probă oarecare)?

Cum reușește el la desen?

Care sunt caracterele sale (stângăcie manuală, scădere a reprezentărilor vizuale)?

Limba și vorbirea sunt ele normale sau prezintă defecte astfel ca: linfatismul, nazalismul, bâlbâirea, gângăveala, dezarticulațiunea, mutitatea, aphasia, hotentotismul, etc.)?

Acest defect este în legătură cu țăriia auzului?

Rățiunea pentru care copilul este semnalat; impresiunea generală asupra stării dacă a evoluat și se dezvoltă și asupra măsurilor de luat în contra lui. . . .

Ar rămâne în orânduială, odată școala primară terminată și în ce privință?

Dovedește el că nu-și poate câștiga existența sa?

Reacția Bordet-Wassermann?

*

Această lungă enumerație ce o arătăm, dacă nu trebuie

totdeauna înregistrată, cel puțin, ea ne va da adesa în preocupările noastre, prezența copiilor cari ne interesează și pentru care le-am citat.

* Traduction, après la Collection des Manuels de Rééducation par directeur : Dr. G. de Parrel.

D. D. Scorpan.

* *
* *

D i v e r s e

Anteproiectul de lege pentru reforma învățământului primar din 1933.

Primin din partea d-lui coleg Adolf Lunz dela Institut. de surdo-muți din Focșani următoarele păreri cu privire la Anteproiectul de lege ce fusese alcătuit referitor la școlile noastre, pe care îl redăm mai jos :

Invitat din partea „Asoc. Corp. did. medico-pedagogic din România“ în revista ei No. 7—8, Sept. Oct. 1933 de a ne da părerea noastră asupra reformei învățământului primar special, îmi permit a spune următoarele :

Este adevărat, că articole care s'au făcut cu ocazia noului „Anteproiect“ și care privesc „învățământul special“ arată lipsuri, neavând ca bază cerințele realității și neurmărind scopul adevărat al acestui învățământ.

La studierea articolelor respective ne oprim la art. 135, unde se zice : „Copii cu lipsuri grave de simțuri etc. . . . sunt supuși obligativității școlare, dacă sunt capabil să fie instruiți și dacă există instituții bine organizate în acest scop“. Ei bine și dacă nu există astfel de instituții sau dacă Consiliul Central nu-și dă avizul, atunci obligativitatea școlară dispare ?

Este vorba aici de o condițiune (îndoială) și atunci acest articol nu poate fi o lege. Chestiunea cere, ca ambele lucruri, atât obligativitatea cât și instituțiile să fie puse la punct. Apoi ce însemnează „bine organizate?“ Cine se ocupă cu instituțiile care nu sunt bine organizate ? Căci dacă există instituții bine organizate, se presupune, că există și instituții rău organizate și atunci obligativitatea școlară iarăș se clatină. Neapărat acest articole trebuie sa precizeze, căror credințe trebuie se corespundă un institut pentru copii cu lipsuri grave de simțuri, defecte etc., ca să fie „bine organizat“. Cuvintele „bine organizat“ se referă doar atât la învățământul special, care

se practică în aceste școli, cât și la educația, pe care o capată copiii cu defecte în „astfel de școli“. Mai departe intră aici și personalul didactic cu plata și pregătirea specială, inspectorul special, viața copiilor în internat, izvoarele de întreținere, pregătirea specială a viitorului corp. did. condițiunile pentru ocuparea posturilor la aceste școli speciale și altele. În articole 136 până la 141 găsim oarecum aceste lucruri dar în ce formă? Și unde găsim în această lege, că toate ce se spune în ea, se va face întocmai așa? O lege doar trebuie să fie alcătuită în așa fel ca ceea ce decurge din ea, să fie garantată. Ori stipulațiunile: „și în măsura locurilor libere“ „recomandată“, după prevederile bugetare sunt expresii, care trebuie înlocuite cu altele și care trebuiesc modificate.

În ce privește învățământul special, legea nu spune nimic despre el decât că „se primesc în corpul did. special puteri didactice, cari au absolvit cursuri speciale, organizate pe lângă universitățile din țară. Noi întrebăm dacă la toate universitățile din țară se predau cursuri pentru învățământul special de orbi, surdo-muți întârziați intelectuali, cu defecte de caracter, cu vicii de vorbire, anormali intelectuali, anormali morali debili fizicește, bolnăvicioși etc. Acest lucru nu trebuie de precizat? Și practica necesară unde se va face, tot la universități. N'ar fi mai bine, ca după un studiu potrivit, respectivul candidat să facă o practică la un institut model, care anume ar trebui să existe în țară? Și dacă nu există, n'ar fi bine dacă ministerul ar sprijini cu mijloacele materiale viitorii specialiști, să viziteze instituțiile model din străinătate, ca ei să cunoască temeinic metoda, progresul și organizarea de astfel de școli? În legătură cu învățământul special stă educația copiilor. Legea vorbește „de școlari interni“; dar despre organizarea internatului nimic. La un internat funcționează directorul, profesorii titulari, medici, asistenți, practicanți, maștri, pedagogi, economi, personal de serviciu etc. Dacă și regulamentul la această lege nu va preciza nimic în această privință, atunci ce vom face? Internatele la școlile speciale au nevoie și de articole speciale, cari trebuiesc legiferați.

În ce privește personalul did. la școlile speciale, membri titulari al corp. did. sunt retribuiți cu o leafă sporită. Acest spor are de scop, de a încuraja la muncă pe învățătorii, cari se ocupă cu acest învățământ special, el este o răsplată pentru studiile speciale făcute și este o răsplată pentru răbdarea specială, pe care învățătorul trebuie să aibă în timpul muncii sale. Politicianii însă fac din acest lucru un punct de speculă, plasând în posturile institutelor de copii anormali protejții lor, indiferent dacă aceștia au avizul legal sau nu, sau dacă au calitățile necesare pentru serviciul resp. sa nu. Reforma învățământului special primar din 1933 nu clarifică destul de bine această chestiune. Reforma are nevoie de modificare, ceea ce se poate face ușor, dacă s'ar lua în considerare: pe lângă reforma proiectată din partea Minist. Instrucțiunii și propunerile făcute din partea Asoc. corp. did. medico-pedagogic din România.

ADOLF LUNZ.

Învățător de surdo-muți.

I n f o r m a Ț i u n i

Se implinesc in curând 25 ani dela înființarea așezământului de Orbi și Surdo-muți „Regina Maria” din Cernăuți. Acest așezământ s'a dovedit a fi de o importanță capitală pentru copiii orbi și surdo-muți, cari și-au găsit aci, sprijinul și adevărată binefacere, ce le-a dat graiul, le-a luminat mintea și i-a pregătit cu un rost in viață. Prin binefacerile școlii și a devotaților lor profesori, mii de elevi s'au perindat pe la acest institut, devenind pentru ei, cel mai scump așezământ.

Directorul Școlii și toți profesorii, au luat inițiativa ca jubileul de 25 ani să-l serbeze cu un fast deosebit, la care vor lua parte foștii elevi, autoritățile școlare, reprezentanți ai instituțiilor similare din țară și toți cei cari sunt iubitori de opere de asistență socială și îngrijați de alinarea copiilor suferinzi: orbi și surdo-muți.

*

Börsenblatt für den Deutschen Buchhandel din Lipsca, ne dă următoarea statistică generală a degenerațiilor din Germania.

În Germania de azi se găsesc: 100.000 de epileptici, 4—5.000.000 psihopați, 6.000.000 de idioti, 50.000 de alienați și 3.500.000 de degenerați.

Sumând aceste cifre dă un număr impresionant, care dacă corespunde adevărului, atunci nu e deloc de mirare măsurile luate de Cancelarul Hitler relativ la „ Eugenia rasei” legiferând măsura de sterilizare a acestor indivizi spre a împedica procrearea unor urmași și mai nenorociți.

E de întrebare însă, dacă aceasta este ultima măsură de luat și cea mai eficace.

*

Revue Générale din Paris, ne aduce știrea că Institutul Provincial de Surdo-muți și Orbi din Belgia „Berchem-Sainte-Agathe” creiat în 1883 în Departamentul Brabant, înși va serba în curând centenarul său.

Cu această ocazie conducătorii acelu departament au luat inițiativa de a decide și organiza între 18-27 Noemvrie, o săptămână a surdo-muților și orbilor.

Scopul acestei săptămâni, este să facă cunoscut publicului că există școli speciale pentru copiii surzi, muți și orbi și de a arata că acești infirmi sunt susceptibili pentru a li instruiți, de a învăța un meșteșug și de a-și câștiga existența lor prin lucru și muncă cinstită.

În Belgia ținem să accentuăm că se află cele mai moderne institutute și că acest învățământ are o organizație cu mult superioară, față de alte institutute similare din alte țări.

D. D. S.

* * *

Redacția și Administrația

La apelul nostru adresat în legătură cu plata abonamentului la revistă au răspuns:

D-l prof. fost ministru C. Meissner Iași	200 lei.
D-l prof. Iosef Kamil Cernăuți	100 lei.
D-l inst. Iulian Drafta Cernăuți	100 lei.
D-l inst. Ioan Coșurba Cernăuți	140 lei.
D-na inst. Fevronia Luța Cernăuți	100 lei.

Vom publica pe viitor orice încasare în revista noastră, iar în numărul de față am făcut notă de sumă ce o datorează fiecare, rugându-i a plăti după putință măcar în parte.

Facem cunoscut D-lui prof. Univ. Ghidionescu Direct. Seminarului Pedagogic din București că îi trimitem gratuit bibliotecii, revista noastră.

Îi mulțumim totodată frumos, pentru aprecierile ce le face și impresia bună ce o are despre revista noastră.

Cu începere de acum, vom expedia regulat D-lui Director de bancă L. Nemirovski din Iași, revista noastră, comunicându-i că, costul abonamentului este de 100 lei anual.

Comunicăm d-lor colegi dela Institutul de Surdo-muși din Focșani oficial, cât a plătit fiecare și cât mai datorează. E de datoria noastră a remarca bunăvoința ce au arătat-o colegii dela acest institut, ori de câte ori le-am adresat un apel.

Regretăm încetarea apariției revistei „Știința“ care s'a dovedit a fi atât de interesantă și utilă tuturor cetitorilor noștri.

Facem cunoscut tuturor domnilor cari ne-au cerut a le expedia revista, că le-am expediat-o și vom continua a le-o trimite regulat, dar îi rugăm a nu ne uita cu plata abonamentului.

Cu ocazia sărbătorile de Crăciun și anul nou, urăm tuturor colegilor și cititorilor noștri, urări de sănătate noroc și muși ani!

ERATĂ În articolul „Evoluția intereselor la copiii surdo-muși“ la nota „*vezi V. C. Petrescu“ s'a omis să se pună — conform manuscrisului — sub ghilemele pasajul dela „s'au făcut numeroase fișe.“

Pagina 16 rugăm a se celi „copii emOtivi și nu emAtivi cum din eroare s'a tipărit.

La pagina 20 rândul 3 a se celi silaBizată în loc de sila-cizată.

Revista Asociației corp. did. medico-pedagogic

—=====
din România
====—

Redactor - Rédacteur - Schriftleiter: Napoleon Scalat

La Rédaction BCU Cluj / Central University Library Cluj de la Revue "Cernăuți" și "Trigău" No. 4

Revue de l'Association du Corps didac-
tique medico-pédagogique en Roumanie

Revue des Vereines des heilpädagogischen
Lehrkörpers von Rumänien.

Redacția și Administrația: Cernăuți, str. A. Gagea No 4.

Anul III. Nr. 9—10

Noembrie—Decembrie 1933

Tiparul Institutului de orbi și surdo-muși „Regina Maria”, Cernăuți